

Af *Else-Merete Ross* til ministeren for offentlige arbejder:

„Vil ministeren foranledige, at der i forbindelse med ombygningen af Nørreport Station indrettes elevator til brug for gangbesværede og for personer med bevægelseshæmmede?“

Skriftlig begrundelse:

Boligministeriet udsendte den 19. december 1961 et cirkulære, hvori der fremhæves det ønskelige i, at der ved statslige nybygninger og ved større ombygninger af statens bygninger træffes passende foranstaltninger til lettelse af adgangsforholdene for bevægelseshæmmede.

Af de statslige anlæg indtager trafiksystemet en meget betydningsfuld rolle også i relation til anvendelighed for gangbesværede.

Derfor bad udvalget for bevægelseshæmmede i 1962 i en skrivelse til ministeriet for offentlige arbejder dette ministerium om at være opmærksom på spørgsmålet. Ministeriet svarede, at man var indstillet på at efterleve cirkulæret fra 1961, herunder at lade indrette elevatorer.

Da det fra forskellig side er blevet oplyst over for mig, at der ikke i forbindelse med den igangværende ombygning på Nørreport vil blive indrettet elevator og indstillingen fra 1962 om at ville efterleve boligministeriets cirkulære således åbenbart ikke er fulgt i DSBs foreliggende planer for ombygningen af Nørreport, håber jeg, at ministeren vil tage disse planer op til fornyet overvejelse.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Else-Merete Ross: Både gennem vore boliglove og vore sociallove er der gjort fremskridt med hensyn til at hjælpe invaliderede, gangbesværede og gamle, så de trods invaliditet og alderdom kan bevares som aktive medlemmer af samfundet. Men bevægelseshæmmede har også ligesom andre behov for transport med S-baner for at kunne deltage i det normale liv, som alle revalideringsbestrebelse jo netop går ud på at få dem til at kunne deltage i.

Nørreport Station ligger lige i byens centrum; nu bygges den om, i første række for at skaffe forbedrede arbejdsforhold for personalet, hvad jeg i høj grad under dem, men hvad med passagererne? Der bliver, efter hvad jeg har hørt, hverken rullende trappe eller elevator. Ministeren, som er let og adræt, vil let kunne klare trapperne, men sådan er det ikke for alle. 3-5 pct. af befolkningen er bevægelseshæmmede; dertil kommer en meget større del af befolkningen, der er forbigående hæmmede, og så er der de mange gamle, for hvem det kniber med pusten, og som ikke er så mobile. Endelig er der de mennesker, som skal have barnevogn eller flere småbørn med sig i S-banen. Hvor længe har DSB tænkt sig, at den ombyggede Nørreport Station skal være i den planlagte skikkelse? Bare 10 år frem i tiden vil man græmmes ved at have en teknisk så ufuldkommen centrumstation liggende midt i byen.

På alle permanent og midlertidigt gangbesværedes vegne, på alle småbørnstransporterendes vegne vil jeg spørge ministeren, om han vil foranledige, at der indrettes i hvert fald en elevator på Nørreport Station.

Ministeren for offentlige arbejder (Horn): Nu er det jo ikke et ingeniørauditorium, vi er i, derfor skal jeg indskrænke mit svar til følgende:

DSB får mange tilkendegivelser fra handicappede, som siger tak og glæder sig over den hjælp, de får fra DSBs personale, når de benytter DSBs tog. Og selvfølgelig er DSB interesseret i at behandle sine kunder bedst muligt, også når det drejer sig om S-banerne, men det ærede medlem ved også, at DSB næsten daglig må høre for sit underskud, hvortil kommer, at DSB altid må bløde, når der skal spares. Når der ikke ved ombygningen på Nørreport Station er projekteret en elevator, er det ikke, fordi DSB ikke er villig til at vise et hensyn over for de gangbesværede og andre; det skyldes dels tekniske vanskeligheder, dels og navnlig økonomiske vanskeligheder, da vi simpelt hen ikke har penge til at gå videre end det, der nu foregår.

Det var meget smart at give det udseende af, at det var noget, der lavedes for personalets skyld. Jeg vil tro, at kunderne i lang tid har ønsket, at der skete noget på